

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 68

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 februarie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 202 din 25 noiembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3, art. 86 ¹ alin. 3 și ale art. 86 ⁷ alin. 3 din Codul penal	1-3	4.	— Ordonanță de urgență privind înființarea Institutului Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu“
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
3. — Ordonanță de urgență privind acordarea unui credit Companiei Naționale de Electricitate — S.A. de către Fondul Proprietății de Stat prin Banca de		109.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici .....

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 202

din 25 noiembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Gabriel Adrian Iancu în Dosarul nr. 1.025/1999 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

La dosarul cauzei apărătorul autorului excepției a depus cerere de amânare a judecării, cu motivarea că, fiind bolnav, nu se poate prezenta la dezbateri.

Procurorul nu se opune la cererea de amânare astfel formulată.

Curtea, deliberând asupra cererii, o respinge, având în vedere că, întrucât este o a doua cerere de amânare pentru lipsă de apărare, formulată de aceeași parte, nu sunt îndeplinite dispozițiile art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, iar, în plus, conform prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, ar fi fost posibilă o substituție a avocatului angajat de autorul excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, care, prin Decizia nr. 25 din 23 februarie 1999, a respins o excepție de neconstituționalitate având același obiect și precizând că motivele care au determinat această soluție subzistă și în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 iunie 1999 Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Gabriel Adrian Iancu într-o cauză penală având ca obiect judecarea recursului declarat de autorul excepției împotriva Deciziei Tribunalului Galați nr. 383/1999.

În susținerea excepției autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate, care interzic luarea unor măsuri de individualizare a executării pedepsei, cum sunt suspendarea condiționată a executării pedepsei, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sau executarea pedepsei la locul de muncă, în cazul unor infracțiuni grave, sunt neconstituționale, deoarece contravin principiului egalității cetățenilor în fața legii, înscris în art. 16 alin. (1) din Constituție, în art. 123 alin. (2) din legea fundamentală, privind independența judecătorilor, precum și în art. 20 din Constituție referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, la care România este parte.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, instanța arată că aceasta nu este întemeiată, deoarece, prin modificările legislative aduse prin Legea nr. 140/1996 instituțiilor suspendării condiționate a executării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere și executării pedepsei la locul de muncă, „legiuitorul nu a înțeles să creeze o inegalitate de aplicare a unor dispoziții legale, ci a dorit să evidențieze pericolul social deosebit pe care îl prezintă pentru societate infracțiunile intenționate pentru care legea prevede pedepse mai mari de 12 ani“. De asemenea, se apreciază că reglementările legislative menționate nu pot fi considerate ca o împiedicare a instanței de a individualiza pedepsele conform art. 72 din Codul penal, individualizare care trebuie făcută în limitele și în cadrul legal existent și care nu contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 123 alin. (1) din Constituție.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că din cuprinsul prevederilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal rezultă că legiuitorul a înțeles să excludă de la beneficiul suspendării condiționate a executării pedepsei, al suspendării executării pedepsei sub supraveghere și al executării pedepsei la locul de muncă pe acei infractori care au săvârșit infracțiuni

intenționate grave, oricare ar fi natura acestora, sau infracțiunile de violență nominalizate în texte. Prin criteriile și excepțiile pe care legiuitorul le prevede pentru aplicarea acestor mijloace de individualizare a executării pedepselor nu se poate susține că se aduce atingere dispoziției constituționale din art. 16 privitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și nici reglementărilor internaționale privind egalitatea în fața legii, deoarece criteriile legate de gravitatea și de natura faptelor se aplică tuturor persoanelor care au săvârșit astfel de fapte, fără privilegii sau discriminări. Se invocă în acest sens Decizia nr. 25 din 23 februarie 1999, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a art. 81 alin. 3 din Codul penal, statuând că acest text nu contravine prevederilor constituționale criticate, deoarece limitarea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei nu încalcă nici unul dintre criteriile egalității în drepturi. În ceea ce privește afirmația autorului excepției, în sensul că dispozițiile art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal ar contraveni prevederilor art. 123 alin. (2) din Constituție, Guvernul arată că excepția este neîntemeiată, deoarece independența judecătorilor nu se poate realiza nesocotind legea, ci numai în cadrul și în limitele acesteia. În concluzie, se apreciază că excepția de neconstituționalitate privind art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal, raportat la art. 16 alin. (1) și la art. 123 alin. (1) din Constituție, este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția ridicată.

Textele de lege criticate ca fiind neconstituționale au următorul conținut:

— Art. 81 alin. 3 din Codul penal: „Suspendarea condiționată a executării pedepsei nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, viol și tortură.“

— Art. 86¹ alin. 3 din Codul penal: „Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, viol și tortură.“

— Art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal: „Executarea pedepsei la locul de muncă nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, viol și tortură.“

Autorul excepției, invocând neconstituționalitatea prevederilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal, apreciază că au fost încălcate art. 16 alin. (1), art. 20 și art. 123 alin. (2) din Constituție, art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, consideră că dispozițiile art. 81 alin. 3 din Codul penal trebuie corelate cu modificările limitelor pedepselor stabilite de Legea nr. 140/1996.

Cu privire la dispozițiile art. 81 alin. 3 din Codul penal jurisprudența Curții Constituționale este constantă, statuându-se prin mai multe decizii că aceste prevederi sunt constituționale. În acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 25 din 23 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 1 aprilie 1999, și prin Decizia nr. 79 din 20 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 6 iulie 1999. În considerentele acestor decizii Curtea a reținut că, deși prin art. 81 alin. 3 legiuitorul a restrâns aplicarea măsurii de individualizare a pedepsei, în sensul că nu poate fi dispusă în cazul persoanelor care au săvârșit, cu intenție, infracțiunile menționate de acest text de lege, aceasta nu contravine însă prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), deoarece limitarea legală a aplicării suspendării condiționate nu încalcă nici unul dintre criteriile egalității în drepturi. Drepturile fundamentale reprezintă o constantă a personalității cetățeanului, o șansă egală acordată fiecărui individ și, din această cauză, principiul egalității cuprinde egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea de tratament juridic aplicat unei categorii de cetățeni în comparație cu alți. În această situație este evident că regimul pedepselor constituie o problemă de politică penală, pe care organul legislativ este singurul îndreptățit să o soluționeze în funcție de împrejurările existente la un moment dat în domeniul criminalității. Prin măsura suspendării condiționate a executării pedepsei în condițiile art. 81 alin. 3 din Codul penal s-a urmărit în exclusivitate instituirea unui tratament penal mai sever pentru acele categorii de infracțiuni apreciate de legiuitor ca fapte cu un grad de pericol ridicat. În asemenea condiții încălcarea principiului egalității s-ar putea pune în discuție numai dacă instituirea unor astfel de măsuri ar crea discriminări între cetățeni, potrivit criteriilor stabilite de legiuitorul constituant. Dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui.

În legătură cu susținerea conform căreia limita de 12 ani, prevăzută la art. 81 alin. 3 din Codul penal, până la care poate fi acordată suspendarea condiționată a executării pedepsei este necesar să fie reevaluată față de limitele speciale ale pedepsei închisorii prevăzute de Legea nr. 140/1996, Curtea constată că, deși reală, aceasta nu este totuși o problemă de control de constituționalitate a

legii, ci este o problemă ce aparține domeniului politicii penale, care intră în competența exclusivă a legiuitorului, singurul îndreptățit să modifice și să completeze dispozițiile legale în vigoare, în temeiul art. 58 alin. (1) din Constituție. În sensul celor arătate este și Decizia Curții Constituționale nr. 119 din 23 septembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 12 noiembrie 1999.

De asemenea, referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 95 din 17 iunie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 28 iulie 1999, subliniind că Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării care adoptă reglementări, inclusiv pentru instituirea mijloacelor de individualizare a pedepselor, așa cum sunt suspendarea executării pedepsei, în cele două forme ale sale, și executarea pedepsei la locul de muncă, precum și în vederea stabilirii condițiilor și a sferei de incidență ale acestor mijloace de individualizare a executării pedepselor.

Soluțiile adoptate de Curtea Constituțională în aceste decizii, precum și considerentele pe care s-au întemeiat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pe de altă parte, referitor la critica potrivit căreia dispozițiile art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal încalcă prevederile art. 123 alin. (2) din Constituție privitoare la independența judecătorilor, Curtea constată că aceasta este, de asemenea, neîntemeiată, deoarece judecătorii nu pot fi independenți față de lege. Individualizarea judiciară a pedepsei, pe care judecătorii sunt chemați să o înlătuiască, poate avea loc numai în cadrul individualizării legale, care este opera legiuitorului. Or, tocmai în cadrul individualizării legale au fost instituite mijloacele de individualizare, care sunt suspendarea executării pedepsei, în cele două forme ale acesteia, și executarea pedepsei la locul de muncă, și pe care judecătorii sunt obligați să le aplice în strictă conformitate cu legea.

În sfârșit, Curtea constată că este neîntemeiată și referirea autorului excepției la art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care consacră egalitatea în fața legii și dreptul la o egală protecție a legii, precum și referirea la dispozițiile corespunzătoare din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și la cele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece, față de precizările anterioare privind dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, nu se poate susține că textele de lege criticate încalcă aceste prevederi ale documentelor internaționale și, implicit, ale art. 20 alin. (2) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA,

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3, art. 86¹ alin. 3 și ale art. 86⁷ alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Gabriel Adrian Iancu în Dosarul nr. 1.025/1999 al Curții de Apel Galați – Secția penală. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ**

**privind acordarea unui credit Companiei Naționale de Electricitate — S.A.
de către Fondul Proprietății de Stat prin Banca de Import-Export a României (Eximbank) — S.A.
pentru asigurarea finanțării parțiale a importurilor de păcură, gaze naturale și cărbune energetic,
necesare realizării Programului energetic 1999–2000**

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — Compania Națională de Electricitate — S.A. este autorizată să contracteze, în scopul finanțării unei părți din importul de păcură, gaze naturale și cărbune energetic, necesar realizării Programului energetic 1999–2000, un credit în valoare de 16 milioane dolari S.U.A. de la Fondul Proprietății de Stat prin Banca de Import-Export a României (Eximbank) — S.A.

Art. 2. — Prin derogare de la prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările ulterioare, creditul va fi acordat de către Fondul Proprietății de Stat prin Banca de Import-Export a României (Eximbank) — S.A. din sumele în valută deținute și păstrate de acesta în contul de disponibilități

deschis la Banca de Import-Export a României (Eximbank) — S.A.

Art. 3. — Contractul de credit va fi încheiat, în numele Fondului Proprietății de Stat, între Banca de Import-Export a României (Eximbank) — S.A. și Compania Națională de Electricitate — S.A., cu o dobândă negociată. Creditul va fi acordat pentru o perioadă de 14 luni cu termen de grație de 3 luni.

Art. 4. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să garanteze în numele statului creditul acordat de Fondul Proprietății de Stat prin Banca de Import-Export a României (Eximbank) — S.A., precum și dobânzile și comisioanele aferente.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remes
Președintele Consiliului de administrație al Fondului
Proprietății de Stat,
Radu Sârbu

București, 14 februarie 2000.
Nr. 3.

GUVERNUL ROMÂNIEI**ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ**

**privind înființarea Institutului Național de Medicină Aeronautică și Spațială
„General doctor aviator Victor Anastasiu“**

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — (1) Se înființează Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu“ prin reorganizarea Institutului de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu“ care se desființează.

(2) Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu“ este instituție publică cu personalitate juridică, cu sediul în municipiul București, str. Mircea Vulcănescu nr. 88, sectorul 1, care funcționează sub autoritatea Ministerului Apărării Naționale.

Art. 2. — (1) Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu“ are următoarele atribuții:

a) efectuează selecția, expertiza medicală și psihologică pentru personalul aeronautic militar și civil care desfășoară activități aeronautice și spațiale și eliberează documentele de certificare prevăzute de reglementările naționale și

internaționale specifice, în condițiile autorizării corespunzătoare și în conformitate cu legislația și cu reglementările naționale;

b) asigură fundamentarea științifică și elaborează normele tehnico-metodologice de expertiză medicală și psihologică privind capacitatea individuală de exercitare a atribuțiilor în activități aeronautice și spațiale, în condiții de siguranță și eficiență;

c) execută expertizarea medicală a personalului aeronautic care participă la misiuni speciale în țară și în străinătate;

d) examinează personalul aeronautic militar și civil din România, precum și personalul aeronautic militar și civil din străinătate, care desfășoară activități aeronautice în România;

e) participă cu specialiști la investigarea evenimentelor de aviație militară și civilă, la solicitare;

f) efectuează și certifică calificarea în domeniul medicinei aeronautice și spațiale pentru cadrele militare și alți specialiști angajați în activități aeronautice și spațiale, asigură pregătirea pentru doctorat, cu respectarea prevederilor legislației și reglementărilor specifice naționale;

g) efectuează cursuri de instruire și certifică competența în performanțele și siguranța factorului uman, urgențe medico-aeronautice pentru personalul angajat în activități aeronautice și spațiale;

h) desfășoară activități de cercetare științifică privind medicina aeronautică și spațială, pentru necesități proprii sau pentru terți, pe bază de contract;

i) elaborează programe de profilaxie a afecțiunilor cu incidență și prevalență importantă la personalul aeronautic militar și civil;

j) asigură asistență medicală specializată și produse farmaceutice pentru personalul aeronautic, militar și civil, pentru familiile acestora, pentru cadrele militare active, în rezervă sau în retragere, din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și justiție, conform prevederilor Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, cu modificările ulterioare;

k) reprezintă România în relațiile internaționale în domeniul medicinei aeronautice și spațiale;

l) editează, traduce, multiplică, tipărește și comercializează lucrări specifice domeniului de activitate, pe bază de tarife stabilite în condițiile legii.

(2) Serviciile furnizate instituțiilor interesate se vor face pe bază de protocol încheiat cu acestea.

Art. 3. — (1) Structura organizatorică a Institutului Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu” se stabilește prin ordin al ministrului apărării naționale și va fi formată dintr-un număr maxim de 170 de posturi.

(2) Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu” va fi con-

ducut de un consiliu de conducere și de un director general (comandant) numit prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 4. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență personalul încadrat în prezent la Institutul de Medicină Aeronautică „General doctor aviator Victor Anastasiu” se transferă la Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu” și își păstrează drepturile salariale avute la data transferului.

Art. 5. — Patrimoniul Institutului Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu” se constituie prin preluare pe bază de protocol de predare-preluare a activului și pasivului Institutului de Medicină Aeronautică „General doctor aviator Victor Anastasiu”, stabilit pe baza bilanțului contabil încheiat la data de 31 decembrie 1999.

Art. 6. — (1) Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu” se finanțează din venituri extrabugetare, din alocații de la bugetul de stat, precum și din donații și sponsorizări, în condițiile legii.

(2) Veniturile extrabugetare provin din veniturile realizate pe baza contractelor de furnizare de servicii medicale încheiate cu casele de asigurări de sănătate, precum și din alte venituri obținute în condițiile legii.

Art. 7. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 385/1999 privind organizarea Ministerului Apărării Naționale se completează în mod corespunzător.

Art. 8. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență Decretul nr. 168/1979 privind expertizarea și stabilirea aptitudinii de zbor a personalului din aviația militară și civilă, precum și a cosmonauților și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Plângu,
secretar de stat

p. Ministru de stat, ministrul sănătății,
Irinel Popescu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș,

p. Ministrul transporturilor,

Aleodor Frâncu,

secretar de stat

Ministrul muncii și protecției sociale,

Smaranda Dobrescu

București, 14 februarie 2000.

Nr. 4.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare
a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici**

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) din Constituția României și ale art. 23 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — (1) Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Structura organizatorică a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 2. — Agenția Națională a Funcționarilor Publici are în dotare, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 63/1994 privind actualizarea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile și instituțiile publice, aprobată și modificată

prin Legea nr. 13/1995, cu modificările ulterioare, următoarele mijloace de transport:

a) patru autoturisme cu un consum lunar de carburant stabilit potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

b) două autoturisme, cu o cotă de carburant de 350 l/autoturism/lună, pentru desfășurarea activităților specifice, de monitorizare și control în teritoriu.

Art. 3. — (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri autoritățile și instituțiile publice centrale și locale, ai căror funcționari se încadrează în categorii prevăzute de dispozițiile Legii nr. 188/1999 pri-

vind Statutul funcționarilor publici, vor transmite Agenției Naționale a Funcționarilor Publici informațiile necesare pentru constituirea evidenței funcțiilor și funcționarilor publici.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri orice prevederi contrare se abrogă.

(3) Ministerul Finanțelor va introduce în bugetul de stat sumele necesare în vederea organizării și funcționării Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, potrivit legii.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul funcției publice,
Vlad Roșca
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remes
Ministrul muncii și protecției sociale,
Smaranda Dobrescu

București, 11 februarie 2000.
Nr. 109.

ANEXA Nr. 1

REGULAMENTUL

de organizare și funcționare a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici

Art. 1. — (1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, se organizează și funcționează în subordinea Guvernului și în coordonarea ministrului funcției publice.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici, denumită în continuare *Agente*, are rolul de a elabora și aplica strategia și politicile Guvernului în domeniul managementului funcției publice și funcționarilor publici.

(3) Sediul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici este în municipiul București, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1.

Art. 2. — În exercitarea atribuțiilor sale Agenția îndeplinește următoarele funcții:

a) funcția de strategie — prin care se asigură fundamentarea și elaborarea strategiei și a programelor de reformă în domeniul managementului funcției publice și funcționarilor publici;

b) funcția de reglementare — prin care se asigură inițierea și elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar în vederea realizării obiectivelor strategice și politicilor în domeniul funcției publice și funcționarilor publici;

c) funcția de administrare — prin care se asigură administrarea bunurilor proprietate publică și/sau privată a statului și/sau a unităților administrativ-teritoriale, potrivit prevederilor legale;

d) funcția de reprezentare — prin care se asigură în numele statului român reprezentarea pe plan intern și extern în domeniul managementului funcției publice și funcționarilor publici;

e) funcția de autoritate de stat — prin care se asigură urmărirea aplicării și controlul respectării actelor normative în domeniul funcției publice și funcționarilor publici.

Art. 3. — În exercitarea funcției de strategie Agenția are următoarele atribuții:

a) elaborează principiile, strategiile și politicile privind managementul funcției publice și funcționarilor publici;

b) fundamentează, elaborează și propune Guvernului programe în domeniul managementului funcției publice și funcționarilor publici;

c) fundamentează și elaborează studii, analize și prognoze privind dinamica și structura corpului funcționarilor publici;

d) elaborează principiile, strategiile și politicile privind sistemul de recrutare, formare și perfecționare profesională a funcționarilor publici;

e) elaborează criteriile pentru definirea categoriilor funcțiilor publice, a gradului și clasei funcției publice din cadrul aceleiași categorii, precum și criteriile de performanță pentru evaluarea performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici.

Art. 4. — (1) În exercitarea funcției de reglementare Agenția are următoarele atribuții:

a) elaborează și avizează propuneri de acte normative privind funcția publică și funcționarii publici;

b) elaborează reglementări comune pentru autoritățile și instituțiile publice, privind funcțiile publice, gradarea și clasificarea posturilor;

c) elaborează propuneri de acte normative pentru crearea unui sistem unitar de salarizare, aplicabil tuturor funcționarilor publici;

d) coordonează procesul de adaptare la prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, a statutelor aprobate prin legi speciale, cu respectarea specificului funcțiilor publice în cauză;

e) elaborează și avizează propuneri de acte normative privind completarea listei cuprinzând funcțiile publice;

f) elaborează normele de organizare a concursurilor pentru intrarea în corpul funcționarilor publici;

g) elaborează propuneri de acte normative privind organizarea perioadei de stagiu, condițiile de evaluare, precum și regulile specifice aplicabile funcționarilor publici debutanți;

h) elaborează metodologia de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici, precum și de contestare a calificativelor acordate;

i) elaborează propuneri de acte normative privind organizarea și funcționarea comisiilor paritare;

j) elaborează propuneri de acte normative privind procedura de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și modul de sesizare a acestora;

k) elaborează propuneri de acte normative privind organizarea și desfășurarea examenului pentru persoanele care revin în corpul funcționarilor publici;

l) elaborează propuneri de acte normative privind intrarea în corpul funcționarilor publici a persoanelor care au ocupat funcții de demnitate publică, precum și a celor care au deținut funcții de specialitate în afara autorităților și instituțiilor publice;

m) elaborează și avizează propuneri de acte normative pentru asigurarea armonizării legislației românești cu legislația comunitară în domeniul funcției publice și funcționarului public;

n) elaborează normele de evidență a dosarelor profesionale ale funcționarilor publici.

(2) Proiectele actelor normative inițiate de Agenție vor fi avizate, în mod obligatoriu, de ministrul funcției publice.

Art. 5. — În exercitarea funcției de administrare Agenția are următoarele atribuții principale:

a) gestionează programe privind funcția publică și funcționarul public;

b) elaborează și administrează sistemul informațional și baza de date cuprinzând evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici;

c) administrează bunurile proprietate publică și privată aflate în patrimoniul Agenției, potrivit prevederilor legale;

d) gestionează fondurile din bugetul propriu, potrivit legii;

e) organizează și administrează, în colaborare cu autoritățile și instituțiile publice și cu organizațiile neguvernamentale, sistemul de tratament balnear și de odihnă al funcționarilor publici, precum și sistemul locuințelor de serviciu destinate funcționarilor publici.

Art. 6. — În exercitarea funcției de reprezentare Agenția are următoarele atribuții principale:

a) reprezintă statul în raporturile cu persoanele juridice și fizice, române și străine, în domeniul managementului funcției publice și funcționarilor publici;

b) colaborează cu ministerele, cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și cu autoritățile administrației publice locale;

c) colaborează cu instituții și cu organisme internaționale în domeniul său de activitate;

d) asigură dialogul cu organizațiile și structurile asociative ale funcționarilor publici, precum și cu organizațiile neguvernamentale în domeniul său de activitate;

e) inițiază și propune acorduri și proiecte de colaborare internațională în domeniul funcției publice, funcționarului public și al managementului resurselor umane, potrivit prevederilor legale, cu avizul ministrului funcției publice.

Art. 7. — În exercitarea funcției de autoritate de stat Agenția are următoarele atribuții principale:

a) urmărește și verifică modul de aplicare a legislației privind funcția publică și funcționarii publici, precum și respectarea principiilor care stau la baza exercitării funcției publice;

b) coordonează și monitorizează aplicarea prevederilor Legii nr. 188/1999, precum și respectarea legislației privind funcționarii publici;

c) urmărește situația funcțiilor publice vacante, precum și ocuparea acestora potrivit prevederilor legale;

d) coordonează metodologic și acordă asistență de specialitate compartimentelor de resurse umane din cadrul autorităților și al instituțiilor publice centrale și locale;

e) avizează strategiile sectoriale privind formarea continuă a funcționarilor publici;

f) întocmește rapoarte anuale cu privire la managementul funcțiilor publice și funcționarilor publici, precum și cu privire la respectarea legislației privind funcționarii publici, pe care le înaintează Guvernului, prin ministrul funcției publice, pentru a fi supuse spre dezbateră Parlamentului.

Art. 8. — Agenția îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Guvern prin acte normative legate de politicile privind funcția publică și funcționarii publici.

Art. 9. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale Agenția colaborează cu ministerele, cu celelalte autorități și organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte instituții publice și persoane juridice de drept public sau privat, române ori străine.

(2) Autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să comunice Agenției, în termenele solicitate, toate informațiile, stabilite potrivit prevederilor legale, privind funcțiile și funcționarii publici.

(3) Agenția furnizează informații celor interesați, la cerere și în limitele dispozițiilor legale privind confidențialitatea informațiilor respective.

(4) Agenția editează buletine informative și alte publicații de specialitate; cheltuielile de tipărire și de difuzare a acestora vor fi suportate din alocațiile bugetare aprobate Agenției.

tora vor fi suportate din alocațiile bugetare aprobate Agenției.

Art. 10. — (1) Agenția constituie sistemul informațional și administrează baza de date privind evidența funcțiilor publice și funcționarilor publici din cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale și locale.

(2) Evidența funcționarilor publici se referă la datele personale ale acestora și cuprinde: numele și prenumele, domiciliul, data nașterii, funcția publică pe care o ocupă, vechimea în funcții publice, în alte funcții ocupate anterior, studiile, titlurile didactice sau științifice, precum și limbile străine pe care le cunosc.

(3) Evidența funcțiilor publice din cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale și locale se referă la:

a) numărul total al posturilor aferente funcțiilor publice, stabilit potrivit actului de înființare, organizare și funcționare a respectivei autorități sau instituții publice centrale sau locale;

b) numărul posturilor ocupate, aferente funcțiilor publice de execuție și de conducere, pe categorii de funcții publice, stabilite potrivit legii;

c) numărul posturilor vacante, aferente funcțiilor publice de execuție și de conducere, pe categorii de funcții publice, stabilite potrivit legii, precum și modalitățile de vacantare a acestora, potrivit legii.

(4) Autoritățile sau instituțiile administrației publice centrale ori locale sunt obligate să transmită Agenției orice modificare intervenită în evidența funcțiilor publice vacante în termen de 15 zile de la data aprobării acesteia.

(5) În prima lună a fiecărui an autoritățile sau instituțiile publice centrale ori locale vor transmite Agenției modificările intervenite în situația funcționarilor publici.

(6) Informațiile privind funcțiile publice și funcționarii publici vor fi transmise pe suport magnetic, în formatul standard stabilit de Agenție.

Art. 11. — (1) Agenția colaborează direct cu compartimentele specializate în gestiunea resurselor umane, organizate în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, ministerelor, celorlalte autorități și organe ale administrației publice centrale, prefecturilor, precum și în cadrul autorităților administrației publice locale.

(2) Compartimentele specializate, organizate în cadrul serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte autorități și organe centrale, colaborează cu Agenția prin intermediul compartimentului specializat al ministerului, autorității sau al instituției publice în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea cărora funcționează.

(3) În cazul autorităților administrației publice locale care nu au în structura organizatorică a aparatului propriu compartimente specializate în gestiunea resurselor umane, colaborarea se face prin intermediul compartimentelor respective organizate la nivelul consiliilor județene.

Art. 12. — (1) Sumele necesare în vederea organizării și funcționării Agenției, potrivit prezentei hotărâri, se asigură de la bugetul de stat.

(2) Pentru realizarea funcțiilor sale Agenția va putea beneficia de consultanță și asistență străină, precum și de programe de formare și perfecționare a funcționarilor publici finanțate de la bugetul de stat sau din alte surse atrase, potrivit legii, din țară ori din străinătate.

Art. 13. — (1) Agenția este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, ajutat de doi vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.

(2) Președintele îndeplinește, conform legii, funcția de ordonator principal de credite.

(3) Președintele reprezintă Agenția în raporturile cu Guvernul, cu ministerele, cu autoritățile sau cu organele de specialitate ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte autorități și instituții publice centrale și locale, precum și cu persoane juridice și persoane fizice, române sau străine.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale președintele emite ordine și instrucțiuni. Actele cu caracter normativ emise de

președintele Agenției vor fi avizate de ministrul funcției publice.

(5) Președintele poate delega, în condițiile legii, celor doi vicepreședinți unele dintre atribuțiile ce îi revin.

Art. 14. — (1) Secretarul general al Agenției este numit în condițiile legii.

(2) Secretarul general îndeplinește atribuțiile care îi revin, prevăzute de regulamentul intern de organizare și funcționare a Agenției.

Art. 15. — (1) În structura organizatorică a Agenției pot funcționa direcții generale, direcții, servicii și birouri, pentru care atribuțiile și răspunderile se stabilesc prin regulamentul intern de organizare și funcționare a Agenției.

(2) Numărul maxim de posturi este de 200, exclusiv demnitarilor și persoanele încadrate în cabinetele acestora.

(3) Președintele Agenției va stabili:

a) numărul de posturi aferente funcțiilor publice de conducere și de execuție;

b) numărul de posturi ce pot fi ocupate de persoanele angajate pe bază de contract individual de muncă;

c) numărul de posturi pentru fiecare structură organizatorică a Agenției;

d) atribuțiile și răspunderile vicepreședinților Agenției.

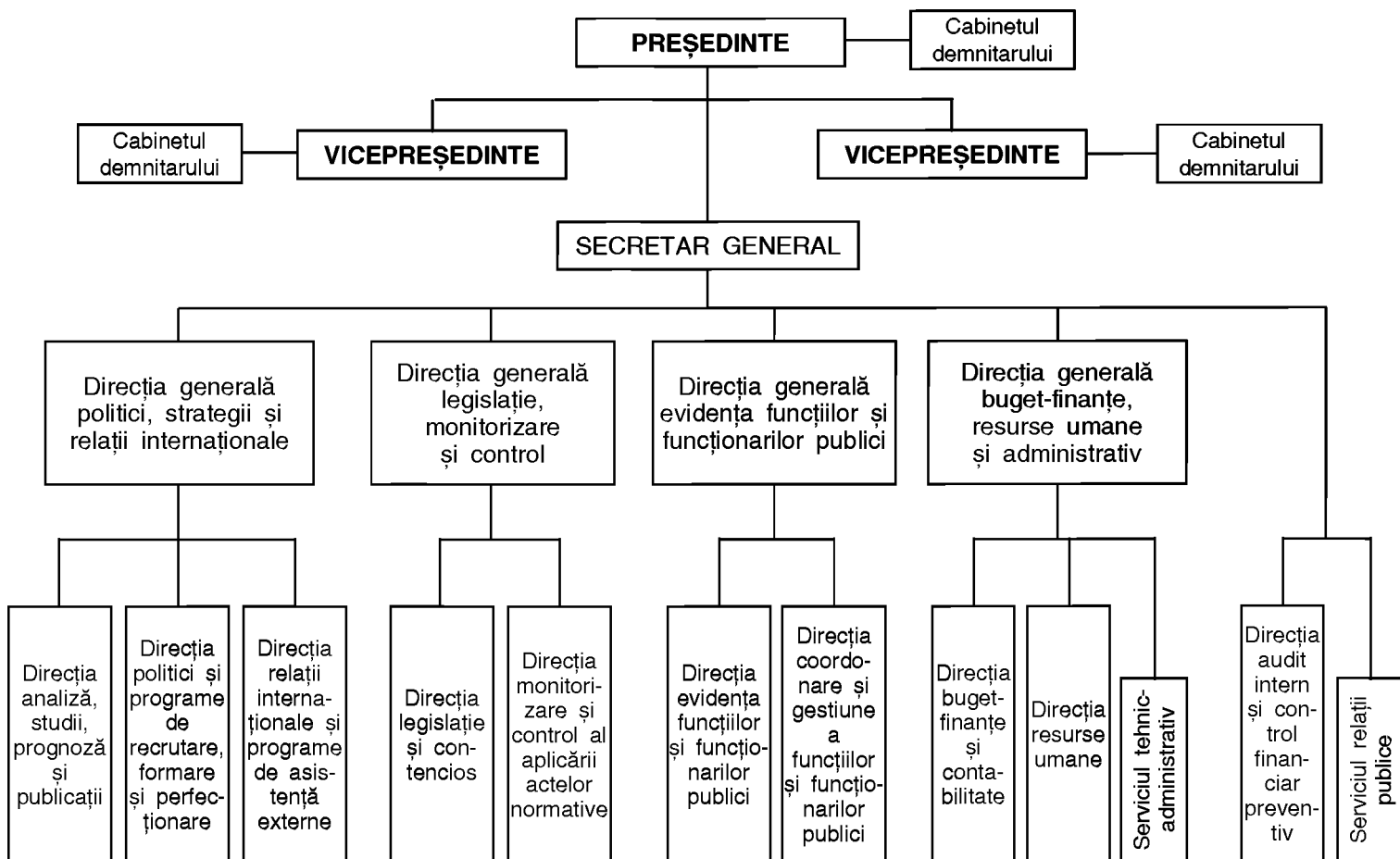
Art. 16. — (1) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile funcționarilor publici și ale persoanelor angajate pe bază de contract individual de muncă se stabilesc, în conformitate cu structura organizatorică a Agenției, prin regulamentul intern de organizare și funcționare a Agenției, aprobat de președintele acesteia.

(2) Funcționarii publici și persoanele angajate pe bază de contract individual de muncă în cadrul Agenției sunt salarizate potrivit legii.

ANEXA Nr. 2

AGENȚIA NAȚIONALĂ A FUNCȚIONARILOR PUBLICI

Numărul maxim de posturi = 200,
exclusiv demnitarilor și persoanele
încadrate în cabinetele acestora

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro